

GAZETA LWOWSKA

W Piątek

N^{ro}. 55.

12. Maia 1820.

Wiadomości krajowe.

Z Wiednia dnia 2. Maia. — Najjaśniejsi Cesarstwo Ichmość wraz z Arcy-Xiężną Klementyną opuścili wczoraj rano o godzinie 7 Stolicę, udając się w podróż do Pragi. Najjaśniejsi Podróżni iadą pierwey do Berna, gdzie zabawią się do d. 8. b. m., dnia tego wyruszą do Pardubic, d. 9. do Koenigracu, a na d. 10. do Josephstadu. W dniu 11. zatrzymają się w Josephstademie, d. 12. przybędą do Jungbunzlau, a na d. 13. do Pragi. — W orszaku Cesarstwa Ichmość i Arcy-Xiężney znajdują się: C. K. Wielki Podkomorzy, Hrabia Wrba; Wielka Ochmistrzyni Jey Cesarzowej Mci Hrabina Lazanska; Wielka Ochmistrzyni Arcy-Xiężney Klementyny, Xiężna del Colli; Wielki Ochmistrz Jego C. Mci Hrabia Warmbrand; C. K. Marszałek Porucznik i Adjutant Jego C. K. Mci Baron Kutschera; C. K. Jenerał Adjutant Pułkownik Kawaler Eckhard; C. K. Radca i Vice-Kontrollor Nadworny, Kawaler Coeckelberghe; C. K. Kassyer Nadworny i Rachmistrz w podróży, Kawaler Scharff; C. K. Furiyer Nadworny i Adjunkt Skarbowy, Kawaler Mayer i t. d. Poczta ten podróży składa się z 28 powozów, na każdy stacyi potrzeba 138 koni.

Arcy-Xięże Rainer Vice-Król Królestwa Lombardzko-Weneckiego poiedzie później do Pragi; doład nadadzą się także C. K. Wielki Marszałek Xięże Trauttmansdorff i C. K. Wielki Koniuszy, Hrabia Trauttmansdorff.

Jego C. K. Mość listem swoim własnozczyznym przesłanym pod d. 21. z. m. do Wielkiego Marszałka Dworu, Xiężcia na Trauttmansdorffie Weinsberga, raczył Arcy-Xiężcey Mości Ludwikowi poruczyć znówu zawiadywanie wszystkimi sprawami Państwa, przez czas pobytu swojego w Czechach i mianować go swoim Zastępcą.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północney.

Podług Kuryiera Angielskiego: oczekiwane potrzeba wkrótce wiadomości o krokach nieprzyjacielskich we Florydzie, ponieważ z Delaware wyruszyło 400 ludzi do Georgii, a z Hawanny dwa okręty z wojskiem Hiszpańskim przeznaczonem do Pensacoli i St. Augustin.

Hiszpania.

Król wyrokiem swoim rozkazał, aby wszyscy woyskowi, którym się czas służby skończył, uwolnieni byli na ich żądanie, ci zaś, którzy życzą sobie czasowego uwolnienia mogą takowe otrzymać na czas ograniczony.

Przez przybyłego gonca z Madrytu do Paryża na d. 17. Kwietnia odebrano wiadomość, iż Król stosownie do okazanych wielu Prowincy życzeń, zezwolił, aby Stany (Cortes) miasto na dzień 9. Lipca w dniu 9. Czerwca zwołane były. Goniec ten przywiozł listy urzędowe do Ajenta Hiszpańskiego P. Noguera, mającego sprawować interesa, do przybycia Margrabiiego de Santa Cruz, albowiem Ministerium Hiszpańskie sądziło, że Xięże Fernan-Nunez udał się na powrót do Hiszpanii, co jednak nie nastąpiło.

Biskup Ceuty tak, jak i Biskupi Malagski, Orihulski i Zamory. mieli odmówić zaprzysiężenia Konstytucyi. W Pamplonie zawiązał się klub polityczny udzielający Juncie swoich życzeń. Niedawno ułożono tam prośbę o przyspieszenie zwołania Stanów (Cortes).

Gazety Madryckie uskarżają się na opór nowemu rzeczy porządkowi, czego wiele mieyscach są przyczyną Duchowni.

Wielu Amerykanów przetożyło Królowi, żądając, aby wybory Deputowanych dla osad w Ameryce, oznaczone artykułem 28 Konstytucyi, zasadały się na równej podstawie z Deputowanymi Hiszpanii, to jest: wybierając jednego Deputowanego z 70,000 ludzi.

przeciwnie zaś, by uchylony został artykuł 11 wyroku Królewskiego zwołującego Stany (*Cortes*) wydanego z d. 22. Marca b. r., wedle którego ogólna liczba Deputowanych dla osad tymczasowie na 30 oznaczoną została.

Dziennik rozpraw z d. 19. Kwietnia zawiera wiadomości z Madrytu datowane pod d. 10. t. m. Pomimo pokoju, który здаie się w Madrycie panować, zdarzają się jednak po Prowincjach spory Władz, a nawet widać chęci opierania się rozporządzeniom Króla i Junty środkowej. Do tych czynów nieposłuszeństwa należy szczególniej sprzeciwianie się Miny nie chcącego uznać P. Escudero jako Naczelnika politycznego Prowincyi Nawarry. P. Escudero o człowiek umiarkowany, szanowany od wszystkich zacnych ludzi, jest rodem z Nawarry, w roku 1810 był Deputowanym tej Prowincyi do ówczesnych Stanów (*Cortes*). Wielu członków Muncypalności Pampelońskiej wyszło na przeciwko P. Escudero na drogę idącą z Madrytu, atoli Miną wysłał Officera z 6 ludźmi, dla zabronienia P. Escudero wnyścia do miasta. — W Pampelonie rozgłoszono nawet, iż w Walladolidzie miała się utworzyć Junta opozycyjna i że wiele Prowincyi miało tam wysłać swoich Deputowanych. Dwóch młodych Officerów z korpusu Miny, udało się tam już nie miawszy ani umocowania ani rozkazu ze strony obywateli. W Madrycie są w obiegu listy prywatne z Barcellohy, datowane pod d. 30. Marca i bardzo nie pokoiące. Listy te zawierają: „Katalonia nie jest do poznania, dla ludzi zacnych jest ona teraz padłem płaczem i strachem. Gdy Król przyjął Konstytucyją здаie się mi, iż przez to powinnyby zniknąć wszelkie rozterki i zaspokoić umysły; lecz niedzieie się tak u nas. Są tu ludzie, którzy nie chcą Króla ani z Konstytucyją ani bez tej i radziłyby Katalonię zamienić w Rzeczpospolitę. Ze zaś talenta hersztów nie odpowiadaia ich wysokim planom, iesteśmy więc tymczasowie bez Rządu i wystawieni na najsrożniejszy nieład. Konstytucyja tak jest uważana iakby iej zupełnie nie było.... Widziemy co dzień nie proskrypcyie szlachty i wojskowych. Urzędy bywają rozdawane i znowu odbierane. Sami nawet Członkowie Rządu bywają oddaleni, chociaż ogłosili Konstytucyją bez sprzeciwienia się.“ Rzeczywista jest rzeczą niestety! (kończy artykuł Madrycki), Prowincyje te w terażniejszej chwili doznają skutków nieodzielnych od anarchii, atoli здаie się, iż procz Kadyksu i Gallicyi nigdzie nie przelano krwi.

Klub Lorencyński w Madrycie co raz się bardziey rozszerza i utworzył już dwa kluby filialne na przedmieściu dla pospólstwa będące z nim w związku. Głowami tych klubów mienia bydz P. P. Tarrus, Pułkownika Sanchez i Hrabiego Taboado wszyscy trzej są Współczłonki tymczasowej Junty.

Don Pedro Agar Jeneralny Kapitan Gallicyi upomina Lud w swoiey odezwie o niebezpieczeństwach Demokracji i Jakubinizmu; a jednak utworzył się już klub w Korduzii. Podobnie także w Prowincyi Asturyi w Owiedo.

Wielka Brytania i Irlandyia.

Podług gazet Angielskich, namienione poruszenie pod Huddersfield natem się jedynie zasadzało, że Radykalisci ze czterech stron i w czterech oddziałach chcieli zbliżyć się ku miastu, iedni mieli uderzyć na koszary iazdy, drudzy na koszary piechoty i otoczyć żołnierzy, podczas, gdy Magistrat i znaczniejszy mieszkancy miasta mieli bydz uwięzieni. Zdobycie miasta i zatrzymanie przechodzących w różnych kierunkach przez to miasto dyliżansów, miało bydz znakiem do powszechnego powstania. Cztery te oddziały były na swoim stanowisku; lecz niewiadomo dla czego nie osiągnęły swoich zamiarów. Jedni mniemają, że światło Xieżyca przeszkodziło im zobaczyć znaków, inni sądzą, że środki Magistratu wprawiły w boiażn Radykalistów, inni zaś ieszcze, że opuszczeni byli od dowodzców. W kilka dni późniey Magistrat uwiadomił mieszkanców na zgromadzeniu o okolicznościach spisku i wezwał ich zdania, ażeby za zezwoleniem Lorda Porucznika ogłosić akt straży i bezpieczeństwa, co i przyjęto. W Manchesterze około tego samego czasu wzmoziono załogę i koszary w New-Bailey otoczoną działami i iazdą Hiszpańską.

Podczas, gdy w Glasgowie wszystko się uspokajać здаie, miasto Greenock w Szkocyi było na d. 8. Kwietnia widownią krwawych scen. Osiemdziesiąt do stu ochotników z Glasgowa (*Port Glasgow armed association*) prowadziło 5 Radykalistów poymamanych w Paisley do Greenock, gdzie mieli bydz wsadzeni do więzienia, ponieważ nie było miejsca w Paisley. Gdy ta eskorta powracać chciała, Lud zaczął rzucić na nie kamienie. Ochotnicy roziażrzeni, dali ognia do Ludu; dziewięciu z pospólstwa padło na placu i tyleż prawie raniono; dwóch z ochotników było podobnież lekko ranionych. Po oddaleniu się eskorty pospólstwo gwałtem o-

tworzyło więzienia, i zamkniętych Radykalistów uwolniono. Wysłane woyska z Glasgowa, za swoim przybyciem przywróciły spokójność.

Podług najnowszych wiadomości odebranych z Londynu pod d. 14. Kwietnia, Radykałiści ułożyli znowu uderzyć na nowo na Huddersfield; ponieważ zaś Jenerał Bryng i Władze cywilne dosyć wczesnie o tem były zawiadomione, wysłano zatem woyska na miejsce zagrożone. Za zbliżeniem się oddziału dragonów, Radykałiści puciekali; siedemnastu z nich poymali dragony, zabrali kilkaset pik, kilka broni i trzy chorągwie. Na d. 13. t. m. zamysłano ieszcze o przedsięwzięciu ze strony Radykalistów.

Całostreetskimi spiskowym rozkazano złożyć uczynione przez nich lub w ich imieniu odezwy, w których wezwani są przyjaciele wolności, aby się zgromadzali, ponieważ tyrani zniszczeni i tymczasowy Rząd jest zaprowadzony. Podobnie także odezwę przyrzekającą żołnierzom uwolnienie z dożywotnim żołdem 20 funt. szterlin.

Gazeta poranna zawiera wyjątek z listu Królowej Angielskiej pisany z Rzymu pod d. 16. Marca, w którym też oskarża się mocno, na postępowanie wielu Angielskich Posłów zagranicą i niektórych stałego łądu Dworów. Pisała ona, (wyraża ten list przy końcu) do Lordów Liverpoola i Castlereagha, i wzywała ich, ażeby imie tej wspomnianie było w modlitwach Kościelnych, i by Agentom dyplomatycznym Wielkiej Brytanii zagranicą, zalecono było uznawać ją i poważać jako Królowę Angielską. Po mowie Lorda Castlereagha mianey w Izbie niższy niespodziewa ona się wystawioną być więcej na nieprzyjemności.

W Londynie otworzono składkę i kazono zrobić w Birmingham dwa piękne pałace na podarunek dla Quirogi i Riego.

Sir Charles Wolseley i Kaznodzieja Harrison obadwa obwinieni o miewanie buntowniczych mów i zwotywanie przeciwnych prawu Zgromadzeń w zamiarze wzbudzenia nienawisci i pogardy ku Rządowi, uznani zostali za winnych d. 11. Marca przez Sędziów Jury w Sądzie Chesterskim (Assis). Obadwa złożyli rekoymią, że się stawia w Sądzie Królewskim dla odebrania wyroku.

Francya.

Dnia 17. Kwietnia Minister Spraw wewnętrznych udał się do Izby Deputowanych i po uprzedniej mowie przedłożył następujący projekt do prawa:

My Ludwik i. t. d.

„Wszystkim tegoczesnym i przyszłym Nasze pozdrowienie! Rozkaliśmy i rozkazujemy: Projekt do prawa względem nowego systemu wyborowego, przełożony Izbie Deputowanych zeszłego miesiąca Lntego d. 15. ma być cofnięty, zastąpić go ma przełożenie którego treść tu niżej wyrażona; Minister Sekretarz Stanu w Wydziale wewnętrznym i Radey Stanu, Baron Cuvier i Capelle upoważnieni od Nas do rozwinięcia powodów i rozprawiania w tej mierze, przedstawia wspomnioney Izbie owo przełożenie: Artykuł 1.) W każdym Departamencie będzie Kollegium wyborcze Departamentowe. — W Departamentach, które tylko jednego mają wybierać Deputowanego i w Departamencie Korsyki wszyscy wyborcy połączeni być mają w jedno Kollegium. — Art. 2.) Kollegium wyborcze każdego Departamentu składać się będzie z Wyborców najwięcej płacących. Liczba Członków tego Kollegium będzie równą w piątej części wszystkim Wyborcom, których liczba ich nie ma być mniejsza nad 100 a większa nad 600. Wyłącza się jednak Departament Sekwany, gdzie Kollegium Departamentowe składać ma 800 Wyborców. — Art. 3.) Kollegium wyborcze każdego obwodu składać się będzie z tych wszystkich Wyborców, którzy mają siedzibę swoją w obwodzie, i ieszcze nie są częścią Kollegium wyborczego Departamentowego. Jeżeli w jednym obwodzie nie znajduje się przynajmniej 50 Wyborców, tedy ci połączyć się mają z Wyborcami sąsiadnych obwodów, których Kollegium jest najmniejsze, i składać będą z nimi jedno tylko Kollegium. — Art. 4.) Każde Kollegium obwodowe mianuje większością głosów tyle Kandydatów na Deputowanych, ile Deputowanych obiera ma Departament. Jeżeli kilka Kollegiów obwodowych obierze tego samego Kandydata, mianowanie jego służy dla tego Kollegium, w którym miał najwięcej głosów za sobą; w drugich obwodach zastąpić go mają ci, którzy po nim będą najwięcej mieć głosów. — Art. 5.) Kollegium Wyborcze każdego Departamentu obiera Deputowanych Izby. Wybor pada na Kandydatów mianowanych przez Kollegia Wyborcze obwodowe. — Art. 6.) W Departamentach oznaczonych § 2. art. 2. Wyborcy połączeni w jedno Kollegium przystępują wspólnie do wyboru Deputowanych. — Art. 7.) Przystępując do wyboru Kandydatów i Deputowanych, zapisać ma każdy Wyborca swój głos w biurze sam lub przez Członka biurowego, a to do bulletynu umyślnie tym koń-

cem przygotowanego. Oddaie potem takowy Prezydentowi, który włoży go do naczynia ku temu przeznaczonego. — Art. 8.) Opłacanie podatków stałych nadaie tylko w tenczas prawo bytć Wyborcą lub obieralnym, jeżeli opłacający ie na rok przed zwołaniem Kollegium Wyborczego posiadał ziemię, czynsze płacił, odebrał patent i używał sposobu zarobkowego, tymże patentem onemuz dozwolonego. Od warunku tego wyłączeni są tylko posiadacze prawem następstwa. — Art. 9.) Rozporządzenia prawa z d. 5. Lutego 1817, które ninieyszem nie znoszą się; uważane i przestrzegane bytć mają od Kollegiów Wyborczych Departamentowych i obwodowych iako w swej mocy trwające. — Dan w Paryżu d. 17. Kwietnia roku łaski 1820, panowania Naszego dwudziestego piątego.

Ludwik.

Ledwie co odczytany był ten projekt prawa, wszczęły się po lewey stronie najżywsze rozprawy względem tego; czyli Król jest mocen cofnąć projekt prawa przez siebie przeznaczony a przez Izbę jeszcze nie roztrząsiony, i podać inny na miejsce tamtego, dalej rozprawiano czyli mowa Ministra i ów mowy projekt do prawa ogłoszony ma bytć drukiem. Po długich i burzliwych rozprawach przyznał nakoniec to prawo Królowi P. Girardin, który wszczął był naywiększą wrzawę, i tak uchwalone, aby mowa i projekt prawa wytoczone były.

Papiery publiczne podniosły się w tym dniu z 75. fran. 95 cent. na 74 frank. 10 cent. z kąd wnosić można, że zdanie publiczne jest za nowym projektem do prawa.

Teraźniejszy Minister spraw wewnętrznych Hrabia Simeon udzielił Izbie Parów następujące Objaśnienie, oskarżenia wniesionego na posiedzeniu publicznem przez Xięcia Fitzjames przeciwko Ministrowi przeszłemu Hrabieniu Decazes, iakoby tenże w dzień popełnionego zabójstwa na Xiążęciu Berry wydał był Okólnik do Prefektów donoszący, że zbrodnia ta była skutkiem zemsty osobistej: „Minister spraw wewnętrznych prosi, aby mu wolno oświecić Izbę Parów w okoliczności, względem której twierdzono przedwczora na tej mównicy. Winien to jest uczynić dla poprzednika swiego toż samo i dla zasnego Para, którego wprowadzono w błąd powiedziawszy mu, że ieden z Ministrów oświadczył się w był w Okólniku swoim,

iakoby zabicie Xięcia Berry było skutkiem zemsty osobistej. Minister kazał sobie wydać ów Okólnik, który, z powodu tego smutnego wypadku ułożony był i przez gońców rozestany; odczyta go teraz, a każdy przekona się, iż nie zawiera ón w sobie tych myśli, których dopuszczaby mógł błąd, mający zasnego Para. — Okólnik. *W Paryżu d. 14. Lutego 1820.* Mości Panie! Opłakana zbrodnia pogrążyła w smutek Stolicę; Xiążę Berry, przebity od zabójcy, oddał ducha dziś rano o godzinie 6tej. Złoczyńca schwytyany, Izba Parów sądzić będzie zbrodnię jego. Przy sprawiedliwym i powszechnym wzdrzaniu się na taką szkaradę jest ważną rzeczą dochodzić wieści, których ona bytć może powodem i mieć baczne oko na tych podobnych, którzyby rozszerzali fałszywą trwogę i do tej niestety prawdziwej rzeczywistości przydawali inne nie pokoiące wiadomości o innych niebezpieczeństwach lub przypadkach, któreby mogły dotknąć rodzinę Królewską. Wśród głębokiego żalu, którego powodem stał się ten cios okropny, Król zwraca uwagę swoię iedynie na potrzeby Ludu i bezpieczeństwa Państwa; sprawa wytoczona będzie uroczyscie; naydrobniejsze przypadkowe poszlaki mogą bytć bardzo ważne, Rząd musi ie zbierać troskliwie; zachowując przy sledzeniu onych wszelką spokojność i porządek przepisany prawami. Nierównie ważną jest rzeczą czuwać nad pismami drukowanemi, które wyjść mogą z powodu tego niészczęsnego wypadku, a ieliby ziścić się miała rzecz tak mało podobna do prawdy, aby ta haniebna zbrodnia, posłuszyć miała za znanię zasad anarchoicznych i zbrodniczych, potrzeba będzie z naywiększym pospiechem przeszkodzić ich szerzeniu się i obrocić działalność Prokuratorów i Sądów Królewskich na pisma podeyrzane. Rząd pozna gorliwość WWPanów, z czynności i toku rzeczy, których użyicie w tej okoliczności. Przyjmij WPan Prefekcie zapewnienie zupełnego szacunku. Minister Sekretarz Stanu spraw wewnętrznych.

(podpis) Hrabia Decazes.

Za zgodność z oryginałem: Minister Sekretarz Stanu spraw wewnętrznych

(podpis) Simeon.

Zarząd tabaki we Francyi przyniosł królowi w roku zeszłym czystego dochodu 42003300 franków cały pobor wynosi 145 millionów. Aby mieć 1 frank dochodu czystego potrzeba prawie 3 1/2 na koszta.